

Про положення на Україні

Ми, співробітники і члени Кола організаторів Книги пам'яті для в'язнів концтабору Дахау, дуже стурбовані питанням миру на Україні, в Росії та в Європі.

З великим хвилюванням ми спостерігаємо за нескінченними новинами про багаточисельних поранених та загиблих з обох сторін конфлікту. Подумками ми з родичами постраждалих, з їх переживаннями і печаллю. А також з нашими друзями і партнерами, з якими ми працювали на різних проектах і які зараз з великим хвилюванням дивляться в майбутнє. Ми хотіли б висловити свою солідарність зі всіма, хто прагне до **діалогу** і вирішення конфлікту **мирним шляхом**.

З нашого досвіду роботи з тими, що залишилися в живих після ув'язнення в концтаборах, ми знаємо про жахливі наслідки війни і терору: постраждалих, що зазнали насильства, безпорадність і страждання, яких аж до похилого віку переслідують кошмари, фізичні і психічні муки; часто це передається в друге і третє покоління.

У концтаборі Дахау були катовані тисячі українських та російських депортованих – до цього часу їх біль повністю не вчухла, а обом народам знову загрожує нова війна!? Особливо ми боємося втягуючої дії насильства: чим глибше і багаточисельніше поранення, тим сильніше агресія, що доходить до ненависті та помсти.

Спіраль насильства має бути зупинена! Для знаходження нових шляхів взаєморозуміння треба обов'язково зробити всі необхідні зусилля!

Але як? «Та що ми можемо вдіяти?» І ми чітко відчуваємо цей імпульс: застигнути від жаху і закрити вуха від страшних новин! Але чи хочемо ми дійсно будь-коли в майбутньому мати причину докорити собі в тому, що ми навіть не спробували заперечити, тому що відбувається?

Але шляхи виходу зі спіралі насильства існують! Ми вважаємо, що перший крок повинен полягати в розумінні того, що «ворог» – це не «росіянин», не «західний українець», не «сепаратисти» і навіть не

«фашисти». До того ж всі ці поняття кожен бачить по-своєму, вони зазвичай пов'язані з людьми, яких ми не знаємо і чий мотиви ми в більшості випадків не розуміємо, оскільки (більше) немає можливості діалогу з ними.

«Ворог» ховається зовсім в іншому, а саме: у вживанні насильства. Це означає, що ми хочемо підтримати **всі** прагнення, які спрямовні на пошук **шляхів виходу зі спіралі насильства**.

Така ідеологія, як націоналізм, часто приводить до захоплення вживання насильства. Швидко відбувається розподіл людей на «своїх» та «чужих» – спроба прислухатися навіть не робиться. До того ж докір у націоналізмі часто висувається один одному обома сторонами.

Насправді ж політики шукають шляхи досягнення **дипломатичного рішення**. Проте, для цього потрібно щоб контрагенти з обох сторін конфлікту були готові до проведення **справжнього діалогу**. Тому, всюди, де це можливо, необхідно **знову підтримувати можливість проведення діалогу**. Ми вважаємо, що і для «звичайних» громадян у цій області існує безліч можливостей зробити свій внесок:

Ми закликаємо всі сторони:

- **ПРИСЛУХАТИСЯ:** Яку біль і яке горе людям довелося перенести? Які конкретні ситуації вони пережили і що вони при цьому відчували? До всього цього **необхідно прислухатися**. І в цьому не можна сумніватися, не можна це коментувати і, звичайно ж, не можна це заперечувати.
- **ОЦІНИТИ:** Коли йдеться про пережите, про спогади (наприклад, про пережите пригноблення, стигматизацію), завжди існує **велика кількість різних бачень** того, в якій ролі люди були задіяні. «**Однієї єдиної** правди» не існує.
- **ПРИПИНИТИ:** пошук "винного", або того, хто завдав "перший удар", або заподіяв ще більшу кривду – це не приведе до злагоди, зазвичай це приводить до взаємних звинувачень, до припинення діалогу контрагентами, до виникнення конфлікту або агресії.

Про положення на Україні

- **ОБГОВОРТИ:** Всім учасникам слід висловити свою думку:

- У чому конкретно полягатимуть їх страхи і побоювання?
- Які ситуації чинять на них негативний вплив?
- Що є для них найбільш важливим? У чому полягають їх чекання, бажання або наміри?

Всім учасникам потрібно прислухатися і погодитися з тим, в чому полягають висловлені побоювання і бажання інших! З одного боку це вимагає часу і терпіння, з іншого боку це сприяє виникненню справжнього **розуміння**, зменшення негативних емоцій і виникненню **довіри**.

Таким чином, з'явиться можливість спільно вирішити:

- яким чином можна усунути найбільші побоювання всіх сторін і
- яким чином можна наблизитися до найважливіших потреб всіх сторін.

- Корисним і необхідним такий вигляд проведення діалогу є і для тих, хто не задіяний безпосередньо (чії інтереси залучені у конфлікт).
- Для підготовки проведення таких діалогів необхідні **посередники (медіатори)**, які будуть визнані обома сторонами.

Ми переконані:

- що здатність проведення діалогу слід практикувати на всіх суспільних рівнях;
- що корисним було б, якби в багатьох містах на Сході і Заході, де відбуваються зіткнення контрагентів «Українського конфлікту», здійснювалися спроби проведення і підтримки справжнього діалогу;
- що кожен може внести свій вклад до завчасного уникнення ексцесів насильства шляхом сприяння

створенню культури проведення дискусії в невеликих групах, що приведе до того, що учасники зможуть вислухати один одного.

- Ми вважаємо, що, наприклад, церковні, суспільні, учбові та багато інших установ могли б в своїх стінах та за їх межами сприяти зближенню меншин, вираженню ними своїх думок, придбанню меншинами і переважаючий більшості уміння вислухати і готовності до проведення діалогу.

Ми запрошуємо:

- ВСІХ проявити ініціативу на робочому місці, в родині, серед сусідів, у колі друзів і висловити своє бажання проведення діалогу і запобігання насильству!
- **Повідомте** нас про позитивний досвід, отриманий на практиці запобігання насильству і готовності до проведення діалогу у даному конфлікті!
- КОЛИШНІХ В'ЯЗНІВ концтабору Дахау, що мешкають на Україні і в Росії: Які напучення Ви могли б дати молодим людям для пошуку мирного спільного життя? Як Ви бачите актуальну ситуацію?
- Колишніх ПАРТНЕРІВ ПРОЕКТУ і друзів проекту Книга пам'яті: Як Ви бачите актуальну ситуацію? Які можливості маєте в своєму розпорядженні Ви особисто для того, щоб узяти участь в залагоджуванні кризи?
- Чи можемо ми розмістити Ваші відгуки в інтернеті?

Приєднуйтеся до нашого звернення. Пришліть нам для цього, будь ласка, Ваше прізвище, місце проживання та електронну адресу для того, щоб ми могли внести Ваше прізвище і Ваше місце проживання до нашого звернення.

З Кола організаторів від імені «Книги пам'яті для в'язнів концтабору Дахау» першими підписалися:

Сабина Герхардус, Андреас Кройцкам, д-р Бьєрн Менсинг, Нина Риц, Людвиг Шмидингер, Клаус Шульц, Аннерозе Штангмайр, д-р Ева Штраусс

Від імені Співтовариства в'язнів табору Дахау: Ернст Грубе; від імені Ініціативи «!Николи більше»: Еберхард Шульц